

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการวัดและประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กวัยเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล และระดับของความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กวัยเรียนอายุ 6 – 11 ปี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลการวัดและประเมินความฉลาดทางอารมณ์
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลของระดับคะแนนของความฉลาดทางอารมณ์รายด้านย่อยจำแนกตามพื้นที่
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลการเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กวัยเรียนในเขตเมือง กึ่งเมือง และเขตชนบท

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ และการพักอาศัย

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n = 366)	ร้อยละ (100.0)
เพศ		
หญิง	189	51.6
ชาย	177	48.4
อายุ (ปี)		
6 - 8	179	48.9
9 - 11	187	51.1
การพักอาศัยของเด็ก		
อยู่กับพ่อแม่	299	81.7
อยู่กับผู้อื่น	67	18.3

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเด็กวัยเรียนอายุ 6 - 11 ปี จำนวน 366 คน พบว่าเป็นเพศหญิงร้อยละ 51.6 และเป็นเพศชายร้อยละ 48.4 และพักอยู่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ มากที่สุดร้อยละ 81.7 รองลงมาพักอยู่กับผู้อื่นร้อยละ 18.3

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการวัดและประเมินความฉลาดทางอารมณ์

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนน โดยภาพรวมของ ความฉลาดทางอารมณ์ (n = 366)

ระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50 – 100	115	31.4
(ควรได้รับการพัฒนา) 40 – 49	154	42.1
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0 - 39	97	26.5
รวม	366	100.0

ค่าเฉลี่ย = 45.6

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 8.3

ค่าคะแนนต่ำสุด = 25.6

ค่าคะแนนสูงสุด = 65.7

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 366 คน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 45.6 คะแนนจากคะแนนเต็ม 100 และเมื่อเทียบกับเกณฑ์ของคะแนนที่กำหนดให้ พบว่าอยู่ในระดับที่ควรได้รับการพัฒนา เมื่อจำแนกตามระดับคะแนนพบว่ากลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับที่ควรได้รับการพัฒนา ร้อยละ 42.1 อยู่ในระดับที่ควรส่งเสริมและรักษา ร้อยละ 31.4 และจำเป็นต้องได้รับการพัฒนามีเพียงร้อยละ 26.5

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนน โดยรวมของความฉลาดทางอารมณ์
จำแนกตาม ด้านดี ด้านเก่งและด้านสุขของกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดเชียงใหม่ (n = 366)

ระดับคะแนน ความฉลาดทางอารมณ์	ด้านดี		ด้านเก่ง		ด้านสุข	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50 – 100	111	30.3	115	31.4	103	28.1
(ควรได้รับการพัฒนา) 40 – 49	156	42.7	153	41.8	135	36.9
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0 – 39	99	27.0	98	26.8	128	35.0
รวม	366	100.0	366	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 3 เมื่อจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี ด้านเก่ง และด้านสุข ตามระดับคะแนนความฉลาดทางฉลาดทางอารมณ์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับควรส่งเสริมและรักษา ด้านเก่งร้อยละ 31.4 ด้านดี ร้อยละ 30.3 และด้านสุขร้อยละ 28.1 ตามลำดับ ในส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่จำเป็นต้องพัฒนา ด้านสุขร้อยละ 35.0 ด้านดีร้อยละ 27.0 และด้านเก่งร้อยละ 26.8

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนน โดยรวมของความฉลาดทาง
 อารมณ์ และเขตพื้นที่ (n = 366)

ระดับคะแนน ความฉลาดทางอารมณ์	เขตเมือง		เขตกึ่งเมือง		เขตชนบท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50 – 100	26	21.7	46	38.3	43	34.1	115	31.4
(ควรได้รับการพัฒนา) 40 – 49	57	47.5	48	40.0	49	38.9	154	42.1
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0 – 39	37	30.8	26	21.7	34	27.0	97	26.5
รวม	120	100.0	120	100.0	126	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 4 เมื่อจำแนกตามเขตพื้นที่ในการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมือง ร้อยละ 38.3 มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับที่ควรส่งเสริมและรักษา รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทจำนวนร้อยละ 34.1 และเขตเมืองมีเพียงร้อยละ 21.7

ในส่วนของระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนานั้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองมีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ เขตชนบท ร้อยละ 27.0 และ เขตกึ่งเมืองร้อยละ 21.7 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลของระดับคะแนนของความฉลาดทางอารมณ์รายด้านย่อยจำแนกตามพื้นที่

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์
ด้านการควบคุมอารมณ์และเขตพื้นที่ (n = 366)

ระดับคะแนน ด้านการควบคุมอารมณ์	เขตเมือง		เขตกึ่งเมือง		เขตชนบท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50 - 100	36	30.0	45	37.5	33	26.2	114	31.1
(ควรได้รับการพัฒนา) 40 - 49	55	45.8	55	45.8	64	50.8	174	47.6
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0 - 39	29	24.2	20	16.7	29	23.0	78	21.3
รวม	120	100.0	120	100.0	126	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 5 ในด้านการควบคุมอารมณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่จำเป็นต้องพัฒนาคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตเมืองร้อยละ 24.2 รองลงมาได้แก่กลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทร้อยละ 23.0 และกลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมืองมีเพียงร้อยละ 16.7

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์
ด้านการใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่นและเขตพื้นที่ (n = 366)

ระดับคะแนน ด้านการใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ ผู้อื่น	เขตเมือง		เขตกึ่งเมือง		เขตชนบท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50 – 100	31	25.8	40	33.3	27	21.4	98	26.8
(ควรได้รับการพัฒนา) 40 – 49	41	34.2	39	32.5	58	46.0	138	37.7
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0 – 39	48	40.0	41	34.2	41	32.6	130	35.5
รวม	120	100.0	120	100.0	126	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 6 ในด้านการใส่ใจและเข้าใจอารมณ์ผู้อื่นพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่จำเป็นต้องพัฒนาคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตเมืองร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมืองร้อยละ 34.2 และกลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทมีเพียงร้อยละ 32.6

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์
ด้านการยอมรับถูกผิดและเขตพื้นที่ (n = 366)

ระดับคะแนน ด้านการยอมรับถูกผิด	เขตเมือง		เขตกึ่งเมือง		เขตชนบท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50 – 100	32	26.7	49	40.8	47	37.3	128	35.0
(ควรได้รับการพัฒนา) 40 – 49	41	34.1	44	36.7	43	34.1	128	35.0
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0 – 39	47	39.2	27	22.5	36	28.6	110	30.0
รวม	120	100.0	120	100.0	126	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 7 ในด้านการยอมรับถูกผิดพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่จำเป็นต้องพัฒนาคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตเมืองร้อยละ 39.2 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทร้อยละ 28.6 และกลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมืองมีเพียงร้อยละ 22.5

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์
ด้านความมุ่งมั่นพยายามและเขตพื้นที่ (n = 366)

ระดับคะแนน ด้านความมุ่งมั่นพยายาม	เขตเมือง		เขตกึ่งเมือง		เขตชนบท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50 – 100	23	19.2	47	39.2	35	27.8	105	28.7
(ควรได้รับการพัฒนา) 40 – 49	32	26.7	28	23.3	36	28.6	96	26.2
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0 – 39	65	54.1	45	37.5	55	43.6	165	45.1
รวม	120	100.0	120	100.0	126	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 8 ในด้านความมุ่งมั่นพยายามพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่จำเป็นต้องพัฒนาคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตเมืองร้อยละ 54.1 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทร้อยละ 43.6 และกลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมืองมีเพียงร้อยละ 37.5

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์
ด้านการปรับตัวต่อปัญหาและเขตพื้นที่ (n = 366)

ระดับคะแนน ด้านการปรับตัวต่อปัญหา	เขตเมือง		เขตกึ่งเมือง		เขตชนบท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50 – 100	41	34.2	55	45.8	37	29.4	133	36.3
(ควรได้รับการพัฒนา) 40 – 49	46	38.3	45	37.5	54	42.8	145	39.6
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0 – 39	33	27.5	20	16.7	35	27.8	88	24.1
รวม	120	100.0	120	100.0	126	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 9 ในด้านการปรับตัวต่อปัญหาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่จำเป็นต้องพัฒนาคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตชนบทร้อยละ 27.8 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองร้อยละ 27.5 และกลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมืองมีเพียงร้อยละ 16.7

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์
ด้านการกล้าแสดงออกและเขตพื้นที่ (n = 366)

ระดับคะแนน ด้านการกล้าแสดงออก	เขตเมือง		เขตกึ่งเมือง		เขตชนบท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50-100	36	30.0	38	31.7	39	30.9	113	30.9
(ควรได้รับการพัฒนา) 40-49	44	36.7	35	29.2	37	29.4	116	31.7
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0-39	40	33.3	47	39.1	50	39.7	137	37.4
รวม	120	100.0	120	100.0	126	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 10 ในด้านการกล้าแสดงออกพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่จำเป็นต้องพัฒนาคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตชนบทร้อยละ 39.7 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมืองร้อยละ 39.1 และกลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองมีเพียงร้อยละ 33.3

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์
ด้านการพอใจในตนเองและเขตพื้นที่ (n = 366)

ระดับคะแนน ด้านการพอใจในตนเอง	เขตเมือง		เขตกึ่งเมือง		เขตชนบท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50-100	47	39.2	56	46.7	44	34.9	147	40.1
(ควรได้รับการพัฒนา) 40-49	39	32.5	37	30.8	45	35.7	121	33.1
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0-39	34	28.3	27	22.5	37	29.4	98	26.8
รวม	120	100.0	120	100.0	126	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 11 ในด้านการพอใจในตนเองพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่จำเป็นต้องพัฒนาคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตชนบทร้อยละ 29.4 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในเขตเมือง ร้อยละ 28.3 และกลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมืองมีเพียงร้อยละ 22.5

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์
ด้านการรู้จักปรับใจและเขตพื้นที่ (n = 366)

ระดับคะแนน ด้านการรู้จักปรับใจ	เขตเมือง		เขตกึ่งเมือง		เขตชนบท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50 – 100	35	29.2	51	42.5	35	27.8	121	33.1
(ควรได้รับการพัฒนา) 40 – 49	53	44.2	50	41.7	49	38.9	152	41.5
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0 – 39	32	26.6	19	15.8	42	33.3	93	25.4
รวม	120	100.0	120	100.0	126	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 12 ในด้านการรู้จักปรับใจพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่จำเป็นต้องพัฒนาคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตชนบทร้อยละ 33.3 รองลงมาได้แก่กลุ่มตัวอย่างในเขตเมืองร้อยละ 26.6 และกลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมืองมีเพียงร้อยละ 15.8

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์
ด้านการเรียนรู้เชิงเบิกบานและเขตพื้นที่ (n = 366)

ระดับคะแนน ด้านการเรียนรู้เชิงเบิกบาน	เขตเมือง		เขตกึ่งเมือง		เขตชนบท		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
(ควรส่งเสริมและรักษา) 50 – 100	49	40.8	51	42.5	46	36.4	146	39.9
(ควรได้รับการพัฒนา) 40 – 49	36	30.0	33	27.5	40	31.8	109	29.8
(จำเป็นต้องพัฒนา) 0 – 39	35	29.2	37	30.0	40	31.8	111	30.3
รวม	120	100.0	120	100.0	126	100.0	366	100.0

จากตารางที่ 13 ในด้านการเรียนรู้เชิงเบิกบานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่จำเป็นต้องพัฒนาคือ กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตชนบทร้อยละ 31.8 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมืองร้อยละ 30.0 และกลุ่มตัวอย่างในเขตชนบทที่มีเพียงร้อยละ 29.2 และกลุ่มตัวอย่างที่มีคะแนนอยู่ในระดับที่ควรส่งเสริมและรักษา คือ กลุ่มตัวอย่างในเขตกึ่งเมือง เขตเมืองและเขตชนบท ร้อยละ 42.5, 40.8 และ 36.4 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลการเปรียบเทียบระดับความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่างในเขตเมือง , กึ่งเมือง และเขตชนบท

ตารางที่ 14 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ one-way ANOVA

	Sum of square	df	Mean square	F
ระหว่างกลุ่ม	836.4	2	418.2	6.283*
ภายในกลุ่ม	24162.2	363	66.6	
รวม	24998.6	365		

* p – value < 0.05

จากตารางที่ 14 แสดงการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในเขตพื้นที่ของสถานศึกษาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมแตกต่างกันในระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามเขตพื้นที่ โดยใช้ one-way ANOVA

	เขตกิ่งเมือง	เขตชนบท
เขตเมือง	- 3.199*	4.102
เขตกิ่งเมือง		3.2400*

* p – value < 0.05

จากตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างในเขตเมือง กิ่งเมือง และเขตชนบท จากการเปรียบเทียบเชิงซ้อน โดยวิธี LSD พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนของความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มที่เรียนอยู่ในเขตกิ่งเมืองต่างจากกลุ่มที่เรียนอยู่ในเขตเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าเฉลี่ยคะแนนของความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มที่เรียนอยู่ในเขตกิ่งเมืองต่างจากกลุ่มที่เรียนอยู่ในเขตชนบทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ